

Kamieniec Podolski

Kamieniec Podolski to miasto rejonowe na Podolu nad rzeką Smotrycz w zachodniej części Ukrainy; 93,3 tys. mieszkańców.

Kamieniec został założony w XI w. Od samego początku miasto czerpało zyski z handlu ze Wschodem dzięki korzystnemu położeniu na szlakach handlowych. W roku 1352 Kazimierz Wielki przyłączył Kamieniec do Polski. W 1374 roku Kamieniec uzyskał prawa miejskie (Magdeburskie). Miasto stało się wielokulturowe, zamieszkiwali je: Polacy, Ormianie oraz ludność ruska.

Miasto miało odpierać ataki tatarskie, a także zapewniać dominację kościoła rzymskiego na tych terenach. Do Kamieńca przybyli kolejno: Dominikanie (1370), Franciszkanie (1400), Karmelici (1623), Jezuici (1608). W owych czasach, Kamieniec stanowił wyjątek, jeśli chodzi o tolerancję religijną. W mieście rozwijał się także kościół obrządku ormiańskiego.

W latach 1620, 1633 i 1648 doszło do natarć na miasto. Zakończyły się one jednak udaną obroną miasta. W roku 1672 miasto zostało jednak zdobyte przez Turków. Po 300 latach władania miastem przez Polskę, "bastion katolicyzmu" został przyłączony do Turcji. Jednakże na mocy traktatu, w 1699 Kamieniec powrócił do Polski.

W latach 1917 - 1920 Kamieniec był obiektem walk o niepodległość Ukrainy. W 1918 roku założono tam pierwszy ukraiński Uniwersytet, a miasto stało się na krótko stolicą niepodległej Ukrainy.

W dniu 25 sierpnia 1991 roku Kamieniec znalazł się w granicach Ukrainy, w tym też roku reaktywowano tam biskupstwo.

W mieście znajduje się szereg zabytków. Najcenniejszym zabytkiem jest Twierdza, która składa się ze Starego Zamku (XIV-XVI w.) i Nowego Zamku (XVII-XVIII w.). Stare miasto podzielone było kiedyś na dzielnice: polską, ormiańską, ruską. Na starówce otoczonej fortyfikacjami znajduje się ratusz (XVI-XVII w.), oraz wiele kościołów. Ciekawostką jest minaret przy klasztorze obrządku rzymskiego (XVI-XVIII w.). Jest to jedyne tego typu połączenie na

świecie, by przy katolickim kościele stał minaret. Ponadto, w mieście znajdują się: pozostałości cerkwi ormiańskiej (XVw.), apteka ormiańska (XVIw.), brama triumfalna (XVIII w.).

W mieście przez stulecia żyły różne narodowości, z których każda posiadała swój samorząd. Stąd każda dzielnica posiadała własny rynek i ratusz. Na środku rynku polskiego, naprzeciw katedry, wznosi się polski magistrat, stanowiący nakładającą się na siebie mieszaną stylów architektonicznych, od gotyku po wiek XIX. Sama katedra zachowała się do naszych czasów w bardzo dobrym stanie a jej wyposażenie nie uległo zniszczeniu. Do istniejącego tu do niedawna muzeum ateizmu sprowadzono dzieła sztuki z innych kościołów oraz z cmentarzy, przykładem może być marmurowy nagrobek Laury Przeździeckiej i jej rodziców. Kilkadziesiąt metrów przed katedrą zaczyna się urwisko jaru, dzięki czemu spod bramy kościoła rozpościera się przepiękny widok na zamek i okolicę. Na placu przed głównym wejściem stoi niewielki pomnik poświęcony pułkownikowi Wołodyjowskiemu, "hektorowi kamienieckiemu".

Dotychczasowe kontakty Częstochowy i Kamieńca Podolskiego obejmują:

- wystawę ukraińskich artystów w Częstochowie
- udział twórców ludowych z Kamieńca w Europejskich Dniach Kultury Ludowej
- udział przedstawicieli Częstochowy w konferencji „Zamki i fortece – turystyczne obiekty”.

Nawiązanie partnerskiej współpracy między Częstochową i Kamieńcem Podolskim stanowi istotne rozszerzenie kontaktów zagranicznych naszego miasta z miastami Europy Wschodniej.